

en portada **CRIMINALITZACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS**

Buscant caps de turc

Manifestació 5 d'octubre

amb ulls propis

Aquest número 3 del butlletí veu la llum el dia 1 de novembre, dia en què la població del Principat de Catalunya està cridada a votar a les urnes. Un tema, però, que activament i passivament ha format part de la campanya electoral ha estat el de l'anomenada immigració, terme amb què es defineix l'arribada de persones de fora al nostre país. Activament, perquè ha centrat força la campanya electoral. I passivament, perquè moltes d'aquestes persones novingudes no podran expressar la seva voluntat electoral, ja que aquest és un dels molts drets que tenen negats. El panorama, però a aquells i aquelles que busquem una igualtat real de les persones, no és massa esperançador: la 'dreta política' (CiU i PP) han fet una campanya d'allò més dura i demagògica en contra d'aquelles persones que han arribat aquí intentant sortir de la misèria a què el nostre 'primer món' ha condemnat als seus països. La suposada 'esquerra política' (PSOE; ERC i ICV), en canvi, ha preferit el silenci dels porucs abans d'arriscar-se a propostes concretes. I és que entre la por a ser titllats de racistes, i el pànic de ser considerats amics dels 'papers per a tothom', en aquests partits regna el desconcert més absolut. Però els fets marquen, i va ser el govern tripartit qui va desallotjar els i les immigrants de la catedral. La immigració no és un problema, sinó la conseqüència d'un d'estructural que ningú vol abordar: les relacions desiguals provocades pel sistema capitalista.

redacció | Foto Internet

Polítics i grans mitjans de comunicació fan front comú per atacar tot brot de dissidència, tots aquells moviments socials o veïnals que qüestionin el sistema.

El dilluns 2 d'octubre, màquines excavadores entraven a l'anomenat Forat de la Vergonya, al barri de Ciutat Vella, i destrossaven el que l'esforç col·lectiu de molts veïns i veïnes havia aixecat: un espai de convivència i creació social per contrarestar el buit especulatiu que l'Ajuntament els hi havia deixat des de feia anys. Aquesta proposta era la pràctica més real de la 'democràcia participativa' amb què tant s'omplen la voluntat els polítics, amb la diferència que no estava impulsada, finançada, regida ni controlada per ells. Era l'autogestió i la participació de base, en una dinàmica de democràcia i respecte reals. El 5 d'octubre es convocà una manifestació de rebuig on, en acabar, alguns manifestants s'enfrontaren als Mossos d'Esquadra. Dues persones foren detingudes.

Una setmana després, menys d'un centenar de feixistes celebraven el seu acte del 12 d'octubre, amb permís institucional i protecció policíaca, fent ostentació de la violència de règims dictatorials. A la tarda, la manifestació antifeixista, a la que assistiren 400 persones, era controlada per 300 antidisturbis dels Mossos d'Esquadra, que en

acabar, van obligar molts manifestants a agafar el metro a una estació on els esperaven policies de paisà, completament encaputxats i una vintena d'antidisturbis baixaven a l'andana, just al costat dels manifestants, que varen veure's violents. L'endemà, un veí de l'eixample molt actiu socialment al seu barri, era detingut per haver assistit a la manifestació del dia 5, acusat de danys, desordres públics i atemptat a l'autoritat.

D'un temps ençà, els polítics i mitjans de comunicació s'entesten a crear el fantasma i la por als '250 violents' que ho destrossen tot. Fiquen al mateix sac fets sense cap mena de connotació política (els fets del 4 de febrer a Sant Pere més Baix -casa okupada de dubtosa tasca política-, els disturbis del 'botellón' del març, els de les celebracions dels títols del Barça, al maig), amb d'altres que si que responen a qüestions polítiques (desallotjament de La Fera a Gràcia, el juny, o la manifestació del Forat de la Vergonya). El denominador comú, però, és una repressió política, com el cas dels 3 empresonats pel cas del febrer, els detinguts pel Forat, i l'estigmatització i criminalització de tot moviment social, incloses les assegurades i manifestacions per l'habitatge. Aquestes, tot i no tenir res de violentes, són populars i posen el dit a la llaga, i per tant es troben, a desgrat, a l'ull de l'huracà. I això que, segons es va poder veure el 12 d'octubre, els més violents no eren 250, sinó 300, amb placa i la cara tapada.

Les estudiants s'organitzen

redacció | Imatge SEPC

El passat dia 18 d'octubre es va realitzar la presentació del nucli del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans a Sant Andreu. La presentació, que es va fer a la sala d'actes de la biblioteca de Can Fabra, va comptar amb l'assistència d'una trentena de persones i l'actuació del cantautor Cesk Freixas.

El Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) és l'organització estudiantil de l'esquerra independentista, nascuda arran de la fusió de les organitzacions estudiantils Alternativa Estel i la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans. Les seves estructures internes es basen en l'assemblearisme, el control democràtic i la plena participació. Els seus objectius

són la transformació dels centres educatius, basant-se en cinc grans eixos de reivindicació: l'ensenyament públic, popular, català, antipatriarcal i de qualitat.

Durant la presentació, dues membres del nucli de Sant Andreu varen explicar què és el SEPC i varen exposar aquests cinc eixos

bàsics. D'altra banda, varen posar èmfasi en què malgrat el nucli ha sorgit a l'IES Príncep de Viana, tenen intenció que es formin assemblees a altres instituts del poble i ajudar-les tant com sigui possible. Alhora, van animar als i les assistents a participar del projecte. Després del torn de preguntes, el cantautor del Penedès Cesk

Freixas va amenitzar l'acte amb algunes cançons.

16 de novembre, mobilització estudiantil

El proper 16 de novembre el SEPC ha convocat mobilitzacions arreu dels Països Catalans, tant a universitats com a instituts, contra l'anomenat "Pla Bolonya" i la creació de l'Espai Europeu d'Educació Superior, ja que consideren que "suposa un procés d'elitització, mercantilització i uniformització cultural inacceptables per a l'estudiantat." Als instituts s'impulsarà una vaga i a les universitats jornada de lluita i aturada de classes. A Barcelona s'impulsa des de la Plataforma Mobilitzadora en Defensa de la Universitat Pública, on també hi ha assemblees de facultat i l'AEP (Associació d'Estudiants Progressistes).

Per a més informació: www.sepc.cat o info@sepc.cat

Adhesiu SEPC

CEII, recuperant la memòria

redacció

Del 20 d'octubre al 5 de novembre, el Centre d'Estudis Ignasi Iglésias (CEII) mostra l'exposició 'Vetllar per la memòria de Sant Andreu' al Centre Cultural de Can Fabra.

El Centre d'Estudis Ignasi Iglésias va ser fundat l'any 1982 sota el nom d'Arxiu Històric de Sant Andreu. Es defineix com 'una associació sense ànim de lucre

que té com a objectiu principal conservar, investigar i difondre tot allò que faci referència a l'antic poble de Sant Andreu de Palomar i el seu patrimoni i, per extensió, al Pla de Barcelona'. Entre les seves activitats destaca la publicació de la revista 'Finestrelles' i l'assessorament històric, però sobretot pels serveis que ofereix com a Centre de Documentació, la consulta de l'Arxiu Històric Municipal i l'aula de cursos i tallers.

Amb motiu de les Jornades 'Els Centres d'Estudis i el patrimoni cultural', el Centre d'Estudis

presenta una exposició que recorre els estudis històrics realitzats durant els darrers anys al Districte de Sant Andreu.

L'exposició compta amb diversos textos, vídeos i objectes que ens permetren descobrir el desenvolupament dels oficis, les accions de salvaguarda d'un patrimoni tant important com el vell molí fariner del rec Comtal, el pont vell de Santa Coloma, o la troballa d'una part important del canal de l'aqüeducte romà, alhora que podem descobrir textos de la Guerra del 36.

A més, el matí del diumenge 22 d'octubre el CEII va realitzar un itinerari pels llocs emblemàtics de Sant Andreu: el rec Comtal, la fàbrica Fabra i Coats, la Casa Bloc, etc.

Per accedir a aquest important fons històric o obtenir més informació del Centre d'Estudis podeu anar els dimarts, dimecres i divendres a la tarda a la seva seu, al carrer Ignasi Iglésias, 33.

ens hi fixem **LA REPRESSIÓ MÉS GRISA**

El 'cas dels Monjos'

redacció | Foto Indymedia Barcelona

Joves penedesencs afronten penes de presó per una manifestació contra l'antic ministre espanyol d'agricultura del Partit Popular, Arias Cañete, i per defensar-se d'agressions feixistes.

El 17 de juliol de 2002 Arias Cañete va visitar Vilafranca del Penedès. Es va convocar una concentració de rebuig, que fou brutalment reprimida per la Guardia Civil i els Mossos d'Esquadra, seguint ordres del propi ministre. La brutalitat de l'actuació va fer que nombroses persones, tant manifestants com vianants, rebessin algun cop. A més, la Guardia Civil va amenaçar amb prendre represàlies.

Dos dies després, al concert de Festa Major de Santa Margarida i els Monjos s'hi van presentar deu feixistes amb actitud provocativa i començà una breu baralla amb gent del concert, en la que va intervenir la Policia local. Mentre, un dels feixistes va apunyalat al ventre un noi magrebí i en va ferir un altre, davant mateix dels policies. Aquests van protegir la fugida de l'agressor, no van avisar cap ambulància i es van encarar amb els assistents al concert. Els feixistes es quedaren a una plaça propera increpant, un grup de gent s'hi apropà i els policies locals impediren que s'hi acostessin, mentre els feixistes marxaven corrents. En aquells moments van aparèixer nombrosos cotxes de la Guardia Civil, que sense dir res atacaren els assistents al concert amb porres i gasos lacrimògens. Detingueren a 5 persones, que van ser apallissades, insultades i humiliades i la concentració de suport fora la comissaria fou durament reprimida. Dues persones que arribaren tard a la concentració foren identificades com a participants de la protesta del dia 17 contra Arias Cañete i posteriorment detinguts al costat dels altres 5, on van continuar els cops

i les humiliacions.

El proper 3 de novembre se celebrarà el judici contra aquests joves, que afronten penes de 18 mesos fins a 2 anys i mig de presó, i elevades multes, mentre les denúncies contra la Guardia Civil per tortures i per negligència al deixar escapar l'agressor, han quedat només en falta pels agents.

Els joves denuncien que el seu és un cas més en què es palesa que no s'han modificat els pilars bàsics de l'Estat espanyol, molts d'ells hereus del franquisme (tortures, repressió política, feixisme...).

Pancarta de protesta

ras i curt

INAGURACIÓ CASAL POPULAR A NOU BARRIS

El passat 7 d'octubre, l'Assemblea de Joves de Nou Barris va inaugurar l'espai que havia okupat poc temps enrere, després d'haver-lo rehabilitat completament. El nou casal Tres Voltes Rebel (en record de na Maria Mercè Marçal), comptà ja amb una nombrosa assistència el dia de la inauguració. Gent d'arreu però sobretot del barri de Prosperitat van participar de les diferents activitats: xocolatada, animació infantil, Diables, xerrada amb entitats, sopar popular i festa amb cantautors.

HOMENATGE A IGNASI IGLÉSIAS

El 9 d'octubre es va realitzar un homenatge al poeta i dramaturg andreuenc, Ignasi Iglésias. Primer es varen fer una ofrena floral, parlaments i poemes, tant al cementiri com al Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, la seva antiga casa, on també es penjà una corona de flors. Més tard es va realitzar una ballada de sardanes i la penjada d'una senyera i una corona de flors al monolít de la Pl. de les Palmeres. L'homenatge l'organitzen cada any diverses entitats andreuencques.

FER FRONT A L'ESPECULACIÓ

Aquesta és la intenció de diversos col·lectius i persones que volen engregar un nou espai de lluita veïnal. La proposta sorgeix com a hereva del grup 'Per les Casernes', ja que els seus antics membres són els principals promotors de la iniciativa. Amb l'experiència acumulada, volen sumar esforços per fer front al brutal augment de l'especulació al poble. Han convocat una reunió oberta el proper dimarts 7 de novembre, a les 20:30h, al local de l'AVV Tramuntana.

A HOMENATGE A JORDI M. DE FOIX I LLORENÇ

L'assemblea local d'Endavant organitzà un homenatge a Jordi Martínez de Foix i Llorenç en el 28è aniversari de la seva mort en combat. L'acte consistí en la descoberta d'una placa al costat del nou local del TEB, entitat que en Jordi ajudà a impulsar. Hi hagué parlament de Josi Llorenç, mare d'en Jordi, i de l'organització. Torxes enceses i el cant dels Segadors i la Internacional acompanyaren l'homenatge. Hi assistiren unes 50 persones, amb gran presència de la seva família.

abans d'ahir **NOVEMBRE DE 1989**

Conflictes laborals

El novembre de 1989 es va posar en marxa un expedient de regulació a la factoria andreuca de la Maquinista Terrestre i Marítima.

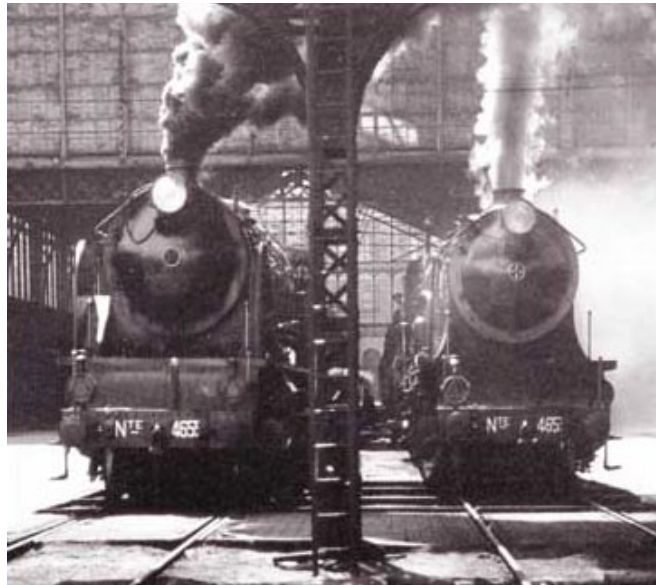
Aquest expedient representava l'acomiadament immediat de seixanta treballadors i la desregularització laboral de tots els altres. Amb el temps, això es va convertir en motiu per al trasllat de la Maquinista fora de Sant Andreu, conseqüència de la seva compra per part de l'empresa francobritànica Gec-Alsthom (actualment Alsthom) el juliol de 1989, que es feu afectiu l'any 199_.

Aquest temut 'expediente de regulación de empleo' va ser la conseqüència de la lluita contínua dels treballadors i treballadores de la fàbrica per a defensar els seus drets, així com el suport dels treballadors i treballadores d'altres fàbriques i els veïns i veïnes de Sant Andreu, ja que qui més qui menys treballava en alguna de les fàbriques del poble o hi coneixia algú, cosa que accentuava la solidaritat i el sentiment d'unió.

Exemples d'aquesta lluita són les diverses vagues i conflictes de-

rivats de l'acomiadament de treballadors i treballadores de les dues factories de la Barceloneta i Sant Andreu el 1971, la vaga conjunta amb la Fabra i Coats i Enasa el 12

A més, cal remarcar que aquesta època fou especialment dura amb els treballadors/es de Sant Andreu. Dos dels exemples són la vaga de 1973 a l'empresa

Locomotores de la Maquinista Terrestre i Marítima

d'abril de 1956 per tal de reclamar una millora de sous i de condicions laborals, o la del març de 1958, que comportà l'aplicació de la llei de rebel·lió militar per als treballadors de la Maquinista.

tèxtil Bas i Cugueró, que va acabar amb acomiadaments i pallisses als treballadors i treballadores i l'acomiadament massiu del gener de 1982, on s'acomiadaren 543 treballadores a la Fabra i Coats.

ens veiem

Fins el 5 de novembre

Exposició a Can Fabra 'Vetllar per la memòria de Sant Andreu'

4 de novembre

Perpinyà: Manifestació i concert de clausura del Correllengua i per la Diada de la Catalunya Nord

7 de novembre

20.30h Convocatòria oberta per crear una assemblea contra l'especulació a Sant Andreu a l'AVV de Tramuntana

11 de novembre

10h Esmorzar i 12h manifestació el Barcelona Meeting Point. Pl. dels Països Catalans, Sants

Cafeta pro- Festa Major Reivindicativa al local de Diables, c/Ramon Batlle, 9

16 de novembre

Mobilitzacions i vaga d'estudiants contra el Pla de Bolonya arreu dels Països Catalans

Fins el 18 de novembre

Exposició dels 25 anys de Diables de Sant Andreu, al Centre Cívic, c/ Gran, 111

25 de novembre

Dia Internacional contra la violència de gènere

parlem de...

La Burxa

La Burxa és una publicació mensual del barri de Sants i rodalies que aquest mes ha celebrat els seus primers 8 anys i 100 números d'existència. Va sorgir des de diferents centres socials okupats del barri, l'any 1998, per contrarestar la manipulació i criminalització que patien els moviments socials en general i en especial l'okupació. Ja d'entrada va utilitzar un format i un llenguatge

molt proper a la gent del carrer per tal d'estendre la seva visió més enllà dels cercles ja més convençuts. Una tirada de 500 exemplars dinA3 plegants van ser els seus inicis. Ara, la Burxa, amb una tirada en paper diari, a tot color, de dotze pàgines, i amb una "filla internauta" (la web www.barrisants.org) ja és tot un referent informatiu i contrainformatiu pel barri de Sants, indispensable

per estar al corrent de tot el que hi passa, comptant també notícies d'arreu dels Països Catalans. A més, els i les seves membres estan fortament implicades i participant activament del ric teixit associatiu de la vila, conferint-li així un gran dinamisme i credibilitat. Sent com és un referent en la (contra)informació popular i de barri, volem felicitar-la i encoratjar-la seguir per molt més anys més.

> opina
> suggereix
> col·labora
> participa!

Edita:
Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades